

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 98.167 van 6 augustus 2001
in de zaak A. 96.906/X-9803.**

In zake :
1. Ivan TEMMERMAN,
2. Hubert HUYGHE,
3. de n.v. INTERNATIONAL MANAGEMENT COMPANY,
4. Gaston WEYMIENS,
5. Ludo VAN DEN BROEK,
6. Jean WINDELEN,
7. Harry PEETERS,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat C. SERVAIS,
kantoor houdende te 2000 ANTWERPEN,
Frankrijklei 146

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat H. SEBREGHTS,
kantoor houdende te 2018 ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 33.

tussenkommende partijen :

1. de Tussengemeentelijke Maatschappij der Vlaanderen voor Watervoorziening,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. DEVERS,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Kouter 69,
2. de Intercommunale Vennootschap Antwerpse Waterwerken,
gevestigd te 2018 ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 64.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Ivan TEMMERMAN, Hubert HUYGHE, de n.v. INTERNATIONAL MANAGEMENT COMPANY, Gaston WEYMIENS, Ludo VAN DEN BROEK, Jean Ludovicus WINDELEN en Harry PEETERS op 27 oktober 2000 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van de Vlaamse regering van 26 mei 2000 houdende definitieve vaststelling van het plan tot gedeeltelijke wijziging van het

gewestplan Mechelen op het grondgebied van de gemeenten Duffel, Lier, Mechelen en Willebroek, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 30 augustus 2000;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. BARRA;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 1 maart 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 april 2001;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat K. TENGROOTENHUYSEN die, loco Advocaat C. SERVAIS verschijnt voor de verzoekende partijen, van Advocaat H. SEBREGHTS, die verschijnt voor de verwerende partij, van Advocaat P. DEVERS, die verschijnt voor de eerste tussenkomende partij, en van Advocaat D. WUYTS, die verschijnt voor de tweede tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. BARRA;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de Intercommunale Vennootschap Antwerpse Waterwerken met een verzoekschrift van 22 december 2000 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat er grond is om het verzoek in te willigen;

Overwegende dat de Tussengemeentelijke Maatschappij der Vlaanderen voor Watervoorziening met een verzoekschrift van 2 januari 2001 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat er grond is om het verzoek in te willigen;

Overwegende dat de Intercommunale Antwerpse Waterwerken en de Tussengemeentelijke Maatschappij der Vlaanderen voor Watervoorziening met het oog op de verzekering van de drinkwaterlevering in de komende decennia in Vlaanderen in een gezamenlijk project voorzien in de aanleg van een hoofdtransportleiding voor drinkwater tussen Oelegem en Brugge, met een pompstation en waterreservoir te Gent; dat het voorgestelde tracé meerdere gewestplannen doorkruist, waaronder het gewestplan Mechelen; dat de Vlaamse regering bij besluit van 8 juni 1999 het ontwerpplan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Mechelen op het grondgebied van de gemeenten Duffel, Lier, Mechelen en Willebroek, heeft vastgesteld; dat dit besluit onder meer overweegt wat volgt :

"Overwegende dat de aanleg van een hoofdwatervleiding tussen Oelegem en Gent noodzakelijk is voor het verzekeren van de drinkwaterbevoorrading van Oost- en West-Vlaanderen en omwille van de toegenomen vraag naar drinkwater in beide provincies; dat de aan te leggen leiding het waterproductiecentrum in Oelegem met het waterproductiecentrum in Walem en het bestaande leidingnet van TMVW in Gent verbindt; dat de capaciteit van het waterproductiecentrum in Oelegem, voor de winning van drinkwater uit het Albertkanaal wordt verdubbeld; dat door deze productiewijze de grondwaterreserves niet bijkomend worden aangesproken;

Overwegende dat de aan te leggen hoofdwatervleiding tot de vaste en verplichte inhoud van het gewestplan behoort;

Overwegende dat voor de voorziene verbinding voor de te realiseren hoofdwatervleiding op het gewestplan Mechelen geen infrastructuur van Vlaams niveau voorhanden is waarmee over de gehele lengte van het tracé kan gebundeld worden; dat het tracé, voor zover technisch en ruimtelijk mogelijk is, derhalve voorzien wordt in parallelisme met verschillende bestaande lijninfrastructuren van Vlaams belang, met name met de N 16, met de bestaande PIDPA-watervleiding van Walem naar Willebroek en met de 380kV-hoogspanningslijn Lint-Lier-Massenhoven; dat het tracé op Vlaams niveau een toepassing is van het bundelingsprincipe, overeenkomstig de optie van het Ruimtelijke Structuurplan Vlaanderen terzake; dat voor die gedeelten van het tracé waar bundeling met lijninfrastructuur van Vlaams niveau niet kan gerealiseerd worden een nieuw tracé is bepaald waarvan de negatieve ruimtelijke impact zo beperkt mogelijk is; dat op die manier een tracé is bepaald ter hoogte van Heindonk in Willebroek rekening houdend met de percelering en met het bebouwingspatroon zodat de versnippering van het gebied beperkt wordt; dat deze lokale onvolkomen bundeling de geldigheid van het bundelingsprincipe voor het globale tracé van Oelegem naar Gent niet in het gedrang brengt;

Overwegende dat het aangewezen is het tracé aan te duiden als een aan te leggen leidingstraat omdat door de aanleg van een bijkomende watervleiding in parallel met de bestaande watervleiding en met andere lijninfrastructuur in feite een leidingstraat tot stand gebracht zal worden en om derhalve de aanleg van voornoemde bijkomende hoofdwatervleiding ook de aanleg van andere leidingen op de noord-zuid relatie ten oosten van Antwerpen en op de oost-west-relatie ten zuiden van Antwerpen en Gent mogelijk te maken.

Overwegende dat de geldende grafische voorschriften van het gewestplan in hun huidige vorm aldus de uitvoering van de werken, noodzakelijk voor de aanleg van de hoofdwatervleiding van Oelegem naar Gent verhinderen;

Overwegende dat de werken voor de aanleg van de hoofdwaterleiding van Oelegem naar Gent noodzakelijk zijn als werk van algemeen belang";

dat verzoekende partijen allen stellen eigenaar te zijn van percelen die door de gewestplanwijziging worden getroffen; dat er een "MER drinkwatertoevoerleiding Oelegem-Destelbergen" is opgesteld, waarbij onder hoofdstuk "11. Aandachtspunt Heindonk" wordt geconcludeerd dat vanuit de diverse oogpunten het oostelijk tracé (bundeling met de bestaande hoogspanningsleiding) te verkiezen lijkt boven het westelijk tracé (doorsnijding van het donk); dat alle verzoekende partijen tijdens het openbaar onderzoek, dat wordt gehouden van 1 oktober 1999 tot 29 november 1999 een bezwaarschrift hebben ingediend; dat eerste verzoekende partij opmerkt dat de keuze voor het westelijk tracé in strijd is met het bundelingsprincipe en het aldaar gelegen recreatiegebied, dat voor 3 ha haar eigendom is en waarop zij een project heeft voorzien waarvoor reeds een stedenbouwkundig attest werd afgegeven, doorsneden wordt waardoor dit project onmogelijk wordt met een ernstig economisch verlies tot gevolg; dat de overige verzoekende partijen opmerken dat het voorgestelde tracé leidt tot versnippering van het landschap, dat percelen willekeurig worden doorkruist, en dat het in strijd is met de regelgeving van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen inzake het bundelen van lijninfrastructuren of het aanleggen van leidingstraten; dat als alternatief tracé wordt aangegeven het volgen van de hoogspanningslijn 150 Kv vanaf de Dijle tot het Heffenveld en dan langs de N 16 tot Willebroek, tracé dat naar hun mening het minste schade toebrengt aan het milieu en het meest economische is; dat de regionale commissie van advies voor de streek Antwerpen op 24 maart 2000 advies heeft uitgebracht, waarin zij verwijst naar het advies van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen, en het advies van de gemeente Willebroek, en omtrent de problematiek te Heindonk stelt wat volgt :

"dat het bundelen met de 150 kV-hoogspanningsleiding tot de kruising met het voorziene tracé van de N16 en vervolgens het voorzien tracé van de N16 een rechte hoek vormt, die de exploitatie van de hoofdwaterleiding compliceert;

Overwegende dat het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen het bundelen van infrastructuren voorop stelt; dat het bundelen van de hoofdwaterleiding met het Albertkanaal en de N19 wegens de voorziene verbreding van het Albertkanaal tussen Antwerpen en Oelegem, de doorgang van de Antwerpse agglomeratie en de kruising van de Schelde grote technische problemen stelt, die de uitvoering verhinderen; dat de ruimtelijk effecten van de aanleg van de leidingstraat het meest te beperken zijn in de hypothese dat het tracé met het Albertkanaal, het Netekanaal en de Nete alsmede de terreinen van de Antwerpse Waterwerken tot de kruising van het voorziene tracé met de Nete en vervolgens de 150 kV-hoogspanningsleiding tot de verdere kruising van het voorziene tracé met de 150 kV-hoogspanningsleiding bundelt; dat de bezwaren en opmerkingen en de adviezen van de bestendige deputatie van de provincieraad en de gemeenteraden van Duffel, Willebroek en Lier in dit opzicht bij te treden zijn";

dat de regionale commissie besluit :

"Gedeeltelijk ongunstig advies wordt uitgebracht over het besluit van de Vlaamse regering van 8 juni 1999 houdende voorlopige vaststelling van het ontwerpplan tot gedeeltelijke vaststelling van het ontwerpplan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Mechelen op het grondgebied van de gemeenten Duffel, Lier, Mechelen en Willebroek. Voorgesteld wordt om het tracé van de leidingstraat met het Albertkanaal, het Netekanaal en de Nete alsmede de terreinen van de Antwerpse Waterwerken tot de kruising van het voorziene tracé met de Nete en vervolgens de 150 kV-hoogspanningsleiding tot de verdere kruising van het voorziene tracé met de 150 kV-hoogspanningsleiding te bundelen. Gunstig advies wordt uitgebracht voor het overige tracé";

dat de Vlaamse regering bij het bestreden besluit van 26 mei 2000 het plan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Mechelen op het grondgebied van de gemeenten Duffel, Lier, Mechelen en Willebroek, definitief heeft vastgesteld; dat dit besluit onder meer overweegt wat volgt :

"Overwegende dat de regionale commissie van advies een alternatief voorstelt ter hoogte van de polder in Heindonk; dat dit alternatief omwille van het open en landschappelijk waardevol karakter van de polder vanuit ruimtelijk oogpunt minder aangewezen is; dat een eventueel alternatief tracé bij de definitieve vaststelling niet kan worden aangeduid omdat het gelegen is buiten de perimeter van het voorlopig vastgesteld gewestplan; dat op dit punt niet ingegaan kan worden op het voorstel van de regionale commissie;

(...)

Overwegende dat in de bezwaarschriften wordt voorgesteld een alternatief tracé vast te stellen in Duffel tussen de Lintsesteenweg en Notmeir en in Willebroek ter hoogte van de Pidpa-leiding; dat deze alternatieve tracés bij de definitieve vaststelling niet kunnen vastgelegd worden omdat ze gelegen zijn buiten de perimeter van het voorlopig vastgestelde gewestplan; dat het alternatief in Willebroek niet aangewezen is omdat het tracé verder aansluit bij de bestaande meer zuidelijk gelegen TMVW-leiding, terwijl de Pidpa-leiding meer noordelijk gelegen is, waardoor aansluiting op de bestaande TMVW-leiding moeilijk wordt;

dat het bestreden besluit werd bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 30 augustus 2000, 2e editie;

Overwegende dat de verwerende partij en de tussenkomende partijen opwerpen dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen exceptie(s) uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie(s) zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden

aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde betreft, verzoekende partijen betogen dat zij als eigenaars en sommigen als exploitant van de getroffen percelen nu moeten reageren tegen de gewestplanwijziging, want dat hen anders later zal worden verweten deze beslissing niet te hebben aangevochten; dat zij voorts uiteenzetten wat volgt :

"1. het nadeel is ernstig :

Verzoekers hebben allen eigendommen, volledig in recreatie- en landbouwzone gelegen, die thans ingevolge het bestreden besluit doorkruist worden door de voorgenomen hoofdtransportleiding.

- a) de percelen van de heer TEMMERMAN hadden voorheen volledig als bestemming recreatiezone. Uit de stukken blijkt dat hij in het verleden, nog ruim voor er sprake was van het tracé van de hoofdtransportleiding, plannen uitwerkte voor het uitbouwen van een manège, dan wel feestzaal op zijn eigendom. Deze initiatieven werden gunstig geadviseerd en het was maar een kwestie van tijd vooraleer hij een en ander zou kunnen realiseren. Het bestreden besluit maakt dit thans onmogelijk aangezien de percelen werkelijk in twee worden gesneden en wat er overblijft aan elke kant van het tracé werkelijk te klein is om nog nuttig gebruikt te worden.

Uit de stukken blijkt bovendien dat zijn hoeve in het verleden werd opgenomen in de inventaris van de leegstaande gebouwen. Daardoor werd hij door de overheid aangespoord om er toch iets nuttig mee te gaan doen (wat uiteraard de bedoeling van de wetgever is). Het is echter dezelfde overheid die hem nu verhinderd om werkelijk op nuttige wijze de hoeve terug in gebruik te gaan nemen door er recreatieve activiteiten in onder te brengen.

De aankoop door verzoeker van deze percelen had als doel zijn drukke bestaan als arts enigszins te temperen door zich terug te trekken in een recreatiezone, met bestaande hoeve, alwaar hij een hobby kon verder uitwerken, mits het bekomen van de nodige vergunningen, tot een volwaardige activiteit.

Het vastleggen van het tracé, en later effectief uitvoeren van dit tracé, door zijn eigendom, betekent voor hem een essentiële wijziging in zijn beleving van het recreatiegebied en dus zijn eigendom, wat resulteert in een grondige vermindering voor hem van de kwaliteit van het leven (R.v.St., nr. 39.364, 12 mei 1992, Verspecht).

- b) Tweede verzoeker Hubert HUYGHE is eveneens eigenaar van talrijke percelen in de omgeving, die doorkruist worden door het voorgenomen tracé van de hoofdtransportleiding. Enkele van deze percelen liggen in recreatiegebied, de meeste in agrarische zone : het betreft percelen waarop wisselteelt gebeurt door vierde verzoeker WEYMIENS, die de schoonzoon is van HUYGHE.
- c) Derde verzoeker is de N.V. I.M.C. die eigenaar is van percelen gelegen in recreatiezone, waarop een woning staat die vergund is en effectief bewoond wordt. Ook hier is sprake van aantasting van het leefklimaat

(R.v.St., nr. 40.481, 24 september 1992, Naessens) en vermindering van de kwaliteit van het leven (zie supra).

- d) Vierde verzoeker WEYMIENS baat dan weer een groot landbouwbedrijf uit en wordt in de uitbating gehinderd door het tracé. Gelet op de grote aanwezigheid van dieren (zie stuk 4.3.) is het van essentieel belang het maximum aan grond zelf te kunnen exploiteren.
- e) Vijfde verzoeker VAN DEN BROEK is eveneens eigenaar.
- f) Zesde verzoeker is mevrouw WINDELEN-DAELMANS, eigenares en bewoonster.
- g) Zevende verzoeker PEETERS baat een landbouwbedrijf/rundveestalt uit.

De ernst van het nadeel is niet in twijfel te trekken : een groot stuk van elk der getroffen percelen, over een breedte van wellicht 30 m, wordt bestemd als zone voor het tracé van een hoofdtransportleiding. De breedte van het voorzien tracé is enorm en richt dan ook een ravage aan in de perceelsstructuur : sommige eigendommen worden gewoon dwars doormidden gesneden en wat dan nog overblijft is te klein om nog enig nut te hebben voor gebruik (weze het voor een recreatieve bestemming, of voor een landbouwactiviteit). Wie er woont, ziet zijn erf doorkruist.

Dit is een grote verminking en versnippering van het landschap.

Deze nadelen brengen met zich mee :

- een essentiële wijziging in het leefklimaat
- een vermindering van de kwaliteit van het leven
- een vermindering van de kwaliteit van de wijze uitbating

Bovendien bestaat er een zwaar moreel nadeel in hoofde van elk der verzoekers : met name de grote onzekerheid van wat het tracé van de hoofdtransportleiding nog met zich kan meebrengen.

Immers, er wordt een nieuwe lijninfrastructuur gecreëerd, waarvan nu op dit ogenblik wordt gezegd dat het gaat om de aanleg van een drinkwaterleiding. Maar de toepassing van het bundelingprincipe (principe dat in het bestreden besluit met de voeten wordt getreden, maar naar de toekomst toe door de overheid wel zou kunnen nageleefd worden ...) zou ertoe kunnen leiden dat men later ook nog andere nutsvoorzieningen gaat leggen in het tracé, zoals hoogspanningsleidingen en allerlei andere zeer hinderlijke zaken. Als verzoekers zich nu niet verzetten tegen het tracé, kunnen zij later niets meer inbrengen tegen het gebruiken van het tracé.

De grote onzekerheid van wat er allemaal misschien nog komt, is onaanvaardbaar en maakt derhalve evident een ernstig moreel nadeel uit.

2. Het nadeel is bovendien moeilijk te herstellen :

In casu kan een annulatiearrest geen volledig rechtsherstel of volledige genoegdoening schenken : de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit heeft immers tot gevolg dat de 30 m brede zone alwaar het tracé van de hoofdtransportleiding ligt, niet meer op nuttige kan/mag worden gebruikt door verzoekers. Maar bovendien kunnen heel wat verzoekers de ernaast liggende grond ook niet meer aanwenden voor enig nuttige activiteit. Zoals al eerder gezegd houdt bv. eerste verzoeker maar aan beide zijden van het tracé een fractie over van zijn oorspronkelijke eigendom. Hij kan dus nu, voor zijn grond waarop het tracé loopt, geen enkele vergunning meer bekomen voor een manège of feestzaal. Andere eigenaars kunnen geen wisselteelt meer uitvoeren noch de grond gebruiken voor het uitrijden van de mest. Nog anderen kunnen onmogelijk nog volop gebruik maken van hun tuin achter de woning omdat het tracé tot vlak aan de woning komt. Het tracé, zijnde een zone van ruim 30 m, verhindert dus in zeer grote mate het nuttig gebruik van de eigendommen, zelfs het gewone dagelijkse gebruik is onmogelijk.

Maar opnieuw melden verzoekers dat de aantasting van de open ruimte, van het landschap, dat blijktens het milieueffectenrapport als bijzonder waardevol moet beschouwd worden, als onherroepelijk moet beschouwd worden wanneer

geen schorsing bekomen wordt. De wijze waarop verzoekers dit landschap beleven, wordt door de uitvoering van het bestreden besluit aangetast. Zulke aantasting is later niet in geld te waarderen, noch te vergoeden.

Het gaat om veel meer dan louter financiële belangen, het gaat om de "beleving", de kwaliteit van de beleving van de recreatiezone (o.m. eerste verzoeker), de leefkwaliteit voor die verzoekers die er wonen (o.m. tweede, derde en vierde verzoekster) en ten slotte de uitbating van de landbouwzone (o.m. vierde en zevende verzoeker). Al deze functies samen vormen het waardevolle landschap beschreven in het milieueffectenrapport.

Het weze herhaald dat het tracé niet alleen bruikbaar is voor watertransportleidingen, wat al een bron van onophoudend nadeel is; bovendien wordt door de aanwezigheid van de waterleidingen een ideale 'uitvalsbasis' gecreëerd voor het Vlaams Gewest alsook voor ander administratieve overheden om bijkomende nutsvoorzieningen aan te leggen, dwars door verzoekers hun gronden heen. Het Vlaams Gewest is immers verplicht hiertoe over te gaan op basis van het reeds aangehaalde 'bundelingsprincipe'";

Overwegende dat uit de gegevens van de zaak blijkt dat het bestreden besluit een leidingstraat intekent op het gewestplan voor de aanleg van een drinkwatertransportleiding, dat deze drinkwatertransportleiding ondergronds zal worden aangelegd; dat de in te nemen grond een breedte heeft van 10 meter; dat luidens de "voorwaarden van verkoop" -waarvan door verzoekende partijen niet wordt betwist dat zij in de akten van aankoop zullen worden opgenomen- ten behoeve van de verkopers of hun rechthebbenden de verkochte gronden bij aankoop worden belast met twee erfdienstbaarheden, met name van kosteloze overweg en een beperkt gebruik van de bovengrond, omvattende "het bewerken, bemesten, bezaaien en beplanten op hun risico's van alle vruchten", met uitsluiting van het oprichten van gebouwen en, samengevat, alle handelingen die de ondergrondse leiding zouden kunnen beschadigen en alle handelingen die de vrije doorgang op de leidingstraat zouden verhinderen; dat in de gegeven omstandigheden niet aannemelijk is dat het bestreden besluit, eenmaal de drinkwatertransportleiding zal zijn aangelegd, een ernstige aantasting van de belevingswaarde van het uitzicht op een open landschap of een ernstige vermindering van de kwaliteit van het leven of een essentiële wijziging in het leefklimaat van de verzoekende partijen tot gevolg zal hebben, of aanleiding zal geven tot een versnippering of een grove verminking van het landschap;

Overwegende dat eerste verzoekende partij ter staving van het door haar ingeroepen nadeel volgende stukken heeft neergelegd: 1) een stedenbouwkundig attest, gedagtekend 23 november 1993, waarin wordt gesteld dat "het eigendom (...) in aanmerking (komt) voor verbouwingen binnen de perken van het decreet van 23.06.1993 (verbouwingen binnen het bestaande volume), onder

voorbehoud van de uitslag van een openbaar onderzoek”; dat hierop evenwel geen bouwaanvraag blijkt te zijn gevolgd en dat het inmiddels vervallen is; 2) de akte van aankoop, gedagtekend 6 januari 1994, waaruit blijkt dat de volledige eigendom bestaat uit een hoeve, genaamd “Vossekot”, met aanhorigheden en grond, en aanpalend “een blok landbouwgronden met bos”, met een totale oppervlakte van 1 ha 84 a 35 ca; 3) een plan waarop verzoeker zijn “gepland project” heeft aangeduid; 4) een akteneming door het college van burgemeester en schepenen van de melding door eerste verzoeker “voor de exploitatie van een inrichting waarbij afvalwater wordt geloosd in de oppervlaktewateren gelegen te 2830 Willebroek, Klein Bergen, 4 (Vlarem-rubrieken: 3.2.)”; 5) een registratieattest van de boerderij, Klein Bergen 4 te Heindonk in de inventaris van leegstaande en/of verwaarloosde bedrijfsruimten, betekend op 24 juni 1997; 6) een uittreksel uit het register der beraadslagingen van het college van burgemeester en schepenen van 16 december 1997 waaruit blijkt dat het college alsdan heeft beslist het recreatiegebied Heindonk te ordenen in drie zones, met name een zone 1 voor recreatieve paardensport, met inbegrip van 1 woongelegenheid, een gebruikerszaal met dagverblijf, een paardeweide en een loop piste, een zone 2 voor voetbalactiviteiten, met inbegrip van 2 uitgeruste voetbalvelden, een trapplein en een verbruikzaal met kleedkamers en bergplaatsen en een zone 3 voor recreatieve natuur-educatie met inbegrip van een gebouw voor ontvangst en educatieve voorstellingen; 7) een “conceptnota inzake de verbouwing van een bestaande hoeve en schuur en de bouw van een manège met 20 paardenstallen annex bijhorende woning” opgemaakt op 20 april 1999, en 8) een “Verslag” van het architectenbureau Van hunsel - Partners over het “Project : Verbouwen in en aan bestaande hoeve en schuur tot Feest- en Seminariezaal”, opgemaakt op 29 maart 2000; dat uit al deze stukken enkel blijkt dat eerste verzoeker sedert 1993 allerlei plannen koestert met de in 1994 aangekochte eigendom, maar dat deze plannen tot op heden nog niet blijken vast te liggen (in 1999 een manège, in 2000 een feest- en seminariezaal) en alleszins nog niet dermate zijn geconcretiseerd dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden gewestplanwijziging de onmiddellijke uitvoering van deze plannen zou verhinderen; dat de betrokken plannen bovendien wijzen op een commerciële uitbating van de betrokken eigendom, zodat het nadeel, zelfs in de veronderstelling dat het imminent zou zijn, in wezen neerkomt op een financieel nadeel, dat als dusdanig in beginsel niet moeilijk te herstellen is;

Overwegende dat tweede verzoeker enkel stelt eigenaar te zijn van talrijke percelen die worden doorkruist door het voorgenomen tracé, en waarvan enkele zijn gelegen in recreatiegebied en de meeste in agrarisch gebied, en dat op deze laatsten wisselteelt gebeurt door zijn schoonzoon Gaston WEYMIENS, vierde verzoeker, die op zijn beurt stelt als uitbater van een groot landbouwbedrijf gehinderd te zullen worden in zijn uitbating door het betrokken tracé; dat zevende verzoeker Harry PEETERS eenzelfde nadeel aanvoert; dat zoals hiervoor uiteengezet landbouwactiviteiten blijkens de contractuele erfdienstbaarheden vervat in de “voorwaarden van verkoop” zullen kunnen worden verdergezet op de betrokken percelen; dat tweede, vierde en zevende verzoeker voorts geen specifieke aan hen eigen nadelen aanvoeren;

Overwegende dat derde verzoeker, de n.v. I.M.C., vijfde verzoeker Ludo VAN DEN BROECK, en zesde verzoeker Jean Ludovicus WINDELEN-DAELMANS geen specifieke aan hen eigen nadelen aanvoeren;

Overwegende voorts dat het moreel nadeel dat verzoekers beweren te zullen ondergaan ingevolge de onzekerheid dat er later geen andere nutsvoorzieningen zullen worden aangelegd langsheen het betrokken tracé “zoals hoogspanningsleidingen en allerlei andere zeer hinderlijke zaken” niet kan worden aangenomen; dat immers het tracé van hoogspanningsleidingen afzonderlijk op het gewestplan dient te worden aangeduid met de grafische voorstelling 13.0; dat verzoekers verder niet duidelijk maken om welke “andere zeer hinderlijke zaken” het wel zou gaan;

Overwegende dat de uiteenzetting van verzoekende partijen niet aantoonde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De verzoeken tot tussenkomst van de Tussengemeentelijke Maatschappij der Vlaanderen voor Watervoorziening en de Intercommunale Vennootschap Antwerpse Waterwerken in de vordering tot schorsing worden ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het bestreden besluit.

Artikel 4.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op tienduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partijen, ieder voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zes augustus tweeduizendeen, door :

de H.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	M. VAN LIMBERGEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. VAN LIMBERGEN.

J. BOVIN.